

Juniperus xpfitzeriana 'Gold Star'

Synonim lac.: *Juniperus xmedia* 'Gold Star'

jałowiec Pfitzera 'Gold Star'

Synonim pol.: jałowiec pośredni 'Gold Star'

(c) fot. Eugeniusz Pudełek
(c) fot. Eugeniusz Pudełek PUDEŁEK Eugeniusz Szkołka Krzewów Ozdobnych

(c) fot. Lucjan Kurowski
(c) fot. Lucjan Kurowski KUROWSCY Szkołki

Wartościowa i popularna odmiana jałowca uzyskana w Kanadzie w 1961 roku. Roślinę wyselekcjonowano spośród krzewów odmiany 'Pfitzeriana Aurea'. Jest to niezbyt duży, szybko rosnący krzew o złocistożółtej barwie. Po 10 latach uprawy osiąga 0,5 m wysokości przy 1 - 1,5 m średnicy. Ulistnienie wałeczkowatych pędów stanowią zarówno łuski jak i krótkie, miękkie igielki, wszystkie w kolorze złocistym. Igły i łuski na pędach ukrytych wewnątrz krzewu są najczęściej jasnozielone lub cytrynowe. Wyrastające promieniście ze środka krzewu gałązki są lekko uniesione nad ziemią. Najintensywniej wybarwiają się młode przyrosty, nieznacznie opadające ku ziemi. Z czasem gałązki tworzą warstwy lub piętra, dzięki którym krzewy zachowują atrakcyjną formę i nie są zbyt ekspansywne. Krzew w pełni mrozoodporny, o niewielkich wymaganiach, dobrze rośnie na stanowiskach słonecznych, na glebach przeciętnych, lekkich i przepuszczalnych, również na tych o niskiej zawartości składników pokarmowych. System korzeniowy płytki, szeroko rozgałęziony. Z tego względu źle znosi przesadzanie. Należy kupować rośliny uprawiane w doniczkach lub kopane z dużą bryłą korzeniową, nigdy z tak zwanym gołym korzeniem. Krzewy dobrze znoszą letnie upały i susze, są zdrowe i żywotne. Odmiana polecana do uprawy w ogrodach przydomowych oraz zieleni publicznej, zarówno pojedynczo, jak i w grupach. Świetnie sprawdza się w roli rośliny okrywowej, zwłaszcza na wszelkiego rodzaju stokach i skarpach. Płytki system korzeniowy zabezpiecza nasypy przed erozją wodną, zaś bujna część nadziemna chroni powierzchnię gleby przed wiatrem i zachwaszczeniem.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

wprowadzenie do handlu: szkółka J.C. Bakker 1961 Ontario, Kanada

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

krzew

siła wzrostu

roślina wolnorosnąca (karłowa)

pokrój

krzaczasty rozłożysty

docelowa wysokość

od 0,5 m do 1 m

barwa liści (igieł)

żółte, złociste

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże suche
podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn kwaśny
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa
roślina tolerancyjna

walory

ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
roślina okrywowa
ogrody skalne
ogrody wrzosowiskowe
rabaty
w grupach

strefa

5a

autor: Wiesław Szydło, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych Wiesław SZYDŁO „Iglak Niewierz”;